

Menelaus frater Lysimachi per pecuniam, quam promisit Antiocho, obtinuit summum sacerdotium. Deinde donavit Andronico quædam vasa aurea, de templo furtim accepta, & fecit Oniam occidi. Postmodum cum accusaretur apud Ptolomæum regem, per pecunias, quas ei dare promisit, accusatores suos procuravit morte damnari. *Eodem.*

Cupiens obtinere summum sacerdotium Alcimus proditor impius & detractor, obtulit Demetrio regi coronam auream, & quædam alia. 2. *Macch.* 14.

Obtulerunt Magi Domino pauperi aurum, thus, & myrrham. *Matth.* 2.

Milites illi, qui debuerant custodire sepulchrum Domini, accepta a Judæis pecunia copiosa, dixerunt, quod discipuli ejus furati fuerant, illis dormientibus. *Matth.* 28.

Pauperculæ donum viduæ, quæ duo æra minuta misit in Gazophylacium, præfertur a Domino muneribus divitum. *Luc.* 2.

Cum vidisset Simon, quia per impositionem manuum Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam dicens: Date & mihi hanc potestatem. *Act.* 8.

Felix præfes, qui tenebat Paulum vincitum a Judæis nequiter accusatum, sperabat, quod pecunia daretur ei a Paulo. Propter quod frequenter eum accersens, loquebatur cum eo. Et quia verisimile est, eum non obtinuisse intentum, Paulum reliquit vincitum. *Act.* 24.

O. Obe-

O.

Obedientia, & inobedientia.

Hominem Deus volens sub obedientia vivere, etiam in statu innocentæ, statim ut conditus est, ipsum præceptis adstrinxit, & eum contra obedientiam viventem severe punivit. *Gen.* 2. & 3.

Prompte obedivit Noe Domino in omnibus, quæ ei faciendæ præcepit tempore instantis diluvii. *Gen.* 7.

Præceptum Dei de circumcissione, quamvis esset grave & insolitum, non distulit Abraham implere usque in crastinum. *Gen.* 17.

Præceptum Abraham de immolatione filii sine mora exequi voluit. Ecce considera mirabilem ejus obedientiam. *Gen.* 22.

Prompte obedivit Joseph patri ad fratres eum mittenti, quamvis prius eos accusasset, ob quod merito timere debuerat. *Gen.* 37.

Obedivit Moyses Domino imponenti ducatum populi, Sed attende cum quanta difficultate; quinque enim excusat se. *Exod.* 3. 4.

Magnam obedientiam promiserunt filii Israel dicentes: Omnia, quæ locutus est Dominus, faciemus, & erimus obedientes. Sed post operibus contrarium fecerunt. *Exod.* 24.

Z 4

Filii

Filii Israel per desertum ambulantes, ad imperium Domini erigebant tentoria, & ad imperium ejus deponebant. *Num. 9.*

Item filii Israel ad terram promissionis juxta mandatum Domini timuerunt ascendere, sed postea Domino prohibente ascendere conati sunt, sed male successit eis. *Num. 14.*

Euntes ad bellum contra mandatum Domini & Moyſis, multi victi a paucis. Cum autem ex obedientia pugnaverunt, pauci vicerunt. *Num. 14. & 31.*

Quia transgressus est Achan mandatum Josue, populus in prælio fuit superatus, & ipse postea a populo lapidatus. *Josue 7.*

Saul offerens holocaustum contra mandatum Samuelis, reprobatus est. Similiter quia pepercit Agag regi Amalech, & gregibus ovium, & cæteris rebus pretiosis. Et tunc dixit ei Samuel: Melior est obedientia quam victimæ. *1. Reg. 13. 1. Reg. 15.*

David licet per Samuelem esset unctus in regem, tamen obediebat patri mirrenti cum, ut portaret victualia fratribus, quibus tunc fuerat præelectus. *1. Reg. 17.*

Prædixit Dominus Salomoni, quod si faceret omnia, quæ præceperat ei, poneret thronum regni ejus in Jerusalem in sempiternum: si autem averteretur, & non custodiret ejus mandata, auferret Israel de superficie terræ. *3. Reg. 9. 2. Paral. 7.*

Obedientia etiam interdum commendatur in iis, quæ videntur sine ratione mandari. Unde per-

percussus est a leone ille, qui noluit percutere quemdam de filiis Prophetarum. *3. Reg. 20.*

Vir Dei, qui prædixit Jeroboam destructionem altaris sui, a leone occisus fuit, quia contra præceptum Domini in domo alterius Prophetæ comedit. *3. Reg. 13.*

Cum ad mandatum Elisei Naaman indignatus abiret, dixerunt ei servi sui: Pater, etiamsi rem grandem dixisset tibi Propheta, certe facere debueras. *4. Reg. 5.*

Tobias junior, auditis exhortationibus patris, respondit & dixit: Omnia, quæcunque præcepisti mihi, faciam pater. *Tob. 5.*

Quicquid præcipiebat Mardocheus, observabat Esther, & ita cuncta faciebat, ut eo tempore solita erat, quo eam parvulam nutrebat. *Esther 2.*

Commendantur a Domino Rechabite pro eo, quod noluerunt vinum bibere, præcepto patris obedientes, dicentis: Non bibetis vinum. *Jer. 35.*

Jonas insipienter refugiebat obedire Domino præcipienti, ut iret ad prædicandum in Ninive, sed refugiendo devenit, quo Dominus miserat. *Jonæ 1. 2. & 3.*

Mathathias dixit nuntio regis Antiochi: Et si omnes obediant regi, ego & filii mei obediemus legi patrum nostrorum. *1. Mach. 2.*

Dixit unus illorum septem fratrum: Parati sumus mori magis, quam patrias Dei leges prævaricari. *2. Mach. 7.*

Descendebat puer Jesus cum Maria & Joseph in Jerusalem, & erat subditus illis. *Luc. 2.*
Cito & perfecte obedierunt illi Apostoli, qui a Domino vocati, continuo relictis omnibus secuti sunt eum. Similiter & Matthæus relictis omnibus secutus est eum. *Matth. 4. Luc. 5.*

De obedientibus verbo & non facto, seu facto plus quam verbo, proponit Dominus exemplum duorum filiorum, quorum unus dixit, se irurum in vineam patris, & operaturum, & non ivit: alius negavit, & ivit. *Matth. 21.*

Etiam malis prælatis obediendum esse, præcepit Dominus: Super cathedram Moysi sederunt &c. omnia, quæcunque iusserint facere, facite. *Matth. 23.*

Salvator noster, legis Dominus, legi voluit obedire in circumcissione, & oblatione facta in templo, & etiam in esu agni paschalis. *Luc. 2. Et 22.*

Exemplum obedientiæ proponit nobis Apostolus in Salvatore nostro: Factus est obediens usque ad mortem. Ubi etiam insinuat obedientiæ fructum; sequitur enim: Propter quod exaltavit Deus illum &c. *Philip. 2.*

Principes sacerdotum comminati sunt Petro & Joanni, ne ultra loquerentur in nomine Jesu. Qui responderunt eis: Si iustum est, vos potius audire, quam Dominum, iudicate. Non enim possumus, quæ vidimus & audivimus, non loqui. Deinde cum arguerentur Apostoli a principibus sacerdotum, quia non servassent

eorum

eorum mandatum, responderunt Petrus & alii Apostoli: Obedire oportet Deo magis, quam hominibus. *Act. 4. Act. 5.*

Saulus in terram prostratus, audiens verba Jesu Nazareni, prompte ait: Domine, quid me vis facere? *Act. 9.*

Cornelius dixit beato Petro: Omnes nos in conspectu tuo adsumus parati audire omnia, quæcumque tibi præcepta sunt a Domino. *Act. 10.*

Paulus, electo sibi Sila in socium, perambulabat Syriam & Ciliciam, confirmans ecclesias, & præcipiens custodire præcepta Apostolorum & seniorum. *Act. 15.*

Obstinatio, Et duritia cordis.

Cain post increpationem, quam fecit Dominus, peior fuit, & fratricidium perpetravit. *Gen. 4.*

Cor Pharaonis non per blandimenta, quæ primo dixit Moyses ex parte Domini, nec per dura flagella potuit emolliiri. *Exod. 5. usque ad 10. cap.*

Filii Israel dicuntur a Domino populus dure cervicis, ut patet etiam Levit: pluribus locis. *Exod. 32.*

Heli sermonibus suis filios corripuit, sed nihil eis profuit. *1. Reg. 2.*

Samuel prædixit populo conditiones regis eorum valde graves, & quod hoc displicebat Domino, & tamen noluerunt desistere ab incepto. *1. Reg. 8.*

Non

Non per verba Jonathæ, nec per beneficia a David recepta, cor Saul ad diligendum ipsum David potuit provocari. 1. *Reg.* 18.

De Nabal dicitur, quod erat durus, pessimus, & malinosus, 1. *Reg.* 25.

Obstinate nimis Asahel persequatur Abner, 2. *Reg.* 2.

Mittebat Dominus viris Juda prophetas, ut reverterentur ad eum, quos illi audire volebant. Imo & Zachariam filium Jojadæ, increpantem eos, crudeliter occiderunt. 1. *Paral.* 24.

Ezechias rex Juda misit nuncios in universum Israel, dicentes: Nolite indurare cervices, sicut patres vestri &c. Sequitur, quod illi irridebant, & subannabant eos, 2. *Paral.* 30.

Durissima fuerunt corda illorum, qui venerunt ad comprehendendum Dominum, quos cum ad terram prostravisset solo verbo, & auriculam unius sanasset, non fuerunt moti ad misericordiam vel ex miraculi manifestatione, vel ex beneficii pietate. *Luc.* 22. *Joan.* 18.

Beatus Stephanus, Judæos ardenter increpans, ait: Dura cervice, & incircumcisi corde & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis. *Act.* 6.

Oculorum custodia.

Prima mulier, viso ligni vetiti fructu pulchro, tulit de illo, & comedit. *Gen.* 3.

Pulchritudo visa mulierum fuit occasio mulierum malorum; videntes enim filii Dei filias hominum, quod essent pulchræ &c. *Gen.* 6.

Ex

Ex eo quod Cham filius Noe vidit verenda patris, & ipsum nudatum esse fratribus nunciavit, maledictionem patris incurrit. *Gen.* 9.

Abraham dixit uxori suæ Sarai: Novi quod pulchra sis mulier, & cum viderint te Ægyptii, interficient me, & te reservabunt. *Gen.* 12.

Volens videre regionis mulieres Dina, ipsa visa & corrupta fuit. *Gen.* 34.

Judas vidit Thamar in bivio, & cum ea peccavit, *Gen.* 38.

Domina, cui serviebat Joseph, oculos in eum iniecit. *Gen.* 39.

Dixit Dominus ad Moysen: Contestare populum, ne forte velint transgredere terminos ad videndum Dominum &c. *Exod.* 19.

Vidit David de solarium suo mulierem lavantem se ex adverso, & tulit eam, & post virum illius dolose fecit occidi. 2. *Reg.* 11.

Cum intrasset Judith ante faciem Holofernis, captus est ille in oculis suis. Unde dicitur ejusdem cap. 16. Sandalia ejus rapuerunt oculos ejus, pulchritudo ejus captivam fecit animam ejus. *Judith.* 10.

Videbant duo fenestras Susannam quotidie ingredientem & deambulantem, & exarserunt in concupiscentiam ejus. *Dan.* 13.

Quia filia Herodiadis saltando placuit Herodi, ipse ei stulte promisit, quod crudeliter implevit. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

Operatio bona.

Posuit Deus hominem in Paradiso voluptatis, ut operaretur & custodiret illum. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et post emisit eum Dominus Deus de Paradiso voluptatis, ut operaretur terram: de qua natus est. Cap. 3. Et sic nota, quod Deus Hominem voluit operari in statu innocentiae, & post peccatum. *Gen. 2.*

Tempore, quo solent reges ad bella procedere, David in domo sua remansit, & in illo otio adulterium cum proditione commisit. *2. Reg. 11.*

Salomon aedificat domum Dei, & domum suam. Sed nota, quod prius domum Dei, & licet opus esset majus, tamen in minori tempore compleverit omnia. *3. Reg. 6, 7.*

Egerunt hi, qui operabantur, industrie, & suscitaverunt domum Dei in statum pristinum, & firmiter eam stare fecerunt. *2. Paral. 24.*

Ezechias rex Juda operatus est bonum, & rectum, & verum coram Domino, volens requirere Dominum in toto corde suo. Fecitque, & prosperatus est. *2. Paral. 31.*

Anno secundo reditus filiorum Juda de Babilone, ceperunt fundare templum, Josue vero filius Josedec & fratres ejus instabant super eos, qui faciebant opus. *1. Esd. 5.*

Præcepit rex Darius, ut aedificaretur domus Domini in Jerusalem, & darentur sumptus de area regis ne impediretur opus. *1. Esd. 6.*

Nota,

Nota, quod opera, quæ fecerunt filii transmigrationis in fundatione templi, & in aedificatione muri civitatis, multos habuerunt impedidores. *1. Esdra 8 & 2. per totum.*

Vidit Deus opera Ninivitarum, & misertus est eorum. *Jona 3.*

Otioli arguuntur, si operarii ad mercedem vocantur. *Matth. 20.*

Servus, qui accepit quinque talenta, & operatus est in eis, & lucratus est alia quinque, commendatus est a Domino. Similiter & qui duo acceperat, & lucratus est alia duo. Alius autem, qui unum accepit, & non multiplicavit, & inutiliter reservavit, reprobatus fuit. *Matth. 25.*

Illi duo discipuli, qui secum manere Dominum coegerunt, quam diu fuerunt cum eo, in verbis non cognoverunt eum, sed in opere hospitalitatis & fractione panis. *Luc. 24.*

Opus Mariæ Magdalænæ, quando unxit Dominum recubentem, frementibus discipulis, ab ipso Domino approbatum est. *Marc. 14.*

Laudabilia opera patrum a filiis imitanda esse ostendit, dicens: Si filii Abraham estis, opera Abraham facite. *Johan. 8.*

Opera bona comparat Apostolus femini, de quo satis modicum jactit, & multum metit. Qui parce feminat, parce & metet. *2. Cor. 9.*

Graviter reprehendit Paulus Thessalonicenses otiosos, licet ipsos alias commendaret. Qui non vult operari, non manducet. *2. Theff. 3.*

Ta.

Tabitha erat Christi discipula, plena operibus bonis & elemosynis quas faciebat. Ideo ipsa mortua, multi fuerunt moti ad rogandum Petrum pro ea, qui suscitavit eam. *Act. 9.*

In omni gente, qui timet Dominum, & operatur iustitiam, acceptus est illi. *Act. 10.*

Apud Corinthios manebat Paulus cum Aquila & Priscilla, quia ejusdem artis erat, & operabatur. *Act. 18.*

Oppressio bonorum per malos.

Cain nequam & invidus prævaluit adversus Abel justum, & occidit eum. *Gen. 4.*

Sodomitarum animam Loth multipliciter afflixerunt. *Gen. 19.*

Oderat semper Esau Jacob, dixitque in corde suo: Venient dies luctus patris mei, & occidam fratrem meum. Unde & compulsus est Jacob fugere ad Laban avunculum suum. *Gen. 27, 28.*

Oderant filios Israel Ægyptii, & affligebant illudentes eis, atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum. *Exod. 1.*

Abimelech ambiens principatum, vel regnum, occidit 70. fratres suos. *Judic. 9.*

Saul diu persecutus est David, qui tamen fideliter & utiliter serviebat. *1. Reg. 18.*

Absalon intantum commovit populum adversus David, quod compulsus est exire Jerusalem, licet cito fuerit revocatus. *2. Reg. 15.*

Impiissima Jezabel minata, & conata est, quod occideret hominem Dei Eliam, ita quod ille

ille timens abiit, quocunque eum ferebat voluntas. *3. Reg. 19.*

Rex Israel Joram pessimus audiens, quod maxima fames esset in civitate, misit virum ad amputandum caput Elisæi. *4. Reg. 6.*

Ad imperium Joas regis Juda, lapidatus est Zacharias filius Jojadæ, pro eo, quod arguebat regem & populum, sculpsitibus servientes. *2. Paral. 24.*

Nabuchodonosor præcepit Holoferni, ut omnes Deos terræ exterminaret, videlicet ut ipse solus Deus diceretur, & propter hoc multa regna destruxit, & populum Dei, qui nuper redierat de captivitate Babylonis, afflixit. *Judith. 2.*

Aman superbus, crudelis, & impius ita potens fuit, quod pro nihilo habuit procurare necem omnium Judæorum, sed divina providentia ejus conatibus obviavit. *Esther 3, 4.*

Percussit Phalsur Jeremiam prophetam, & misit eum in nervum. *Jer. 20.*

Ananias prophetavit plane contra illud, quod dicebat Jeremias, & tulit catenam ligneam de collo Jeremiæ, & confregit eam, & abiit Jeremias in domum suam, quasi confusus ab illo mendace propheta. *Jer. 28.*

Nabuchodonosor rex Babylonis Azariam & socios ejus in fornacem mitti iussit, eo quod illi adorare noluerunt statuam, quam ipse idololatra iniquus erexit. Et Daniel bis fuit missus in lacum leonum procurantibus pessimis hominibus. *Dan. 5, 13, 14.*

Hæc Exempla.

A a

Antio-

Antiochus ascendit Hierosolymam in multitudine gravi cum superbia, & fecit ibi terribilem hominum cadem. 1. *Mach.* 1.

Baccides, & Alcimus proditor, missi a rege Demetrio, tantum exercitum produxerunt contra Judam Machabæum, quod ipse Judas cecidit in bello, & cæteri commilitones sui fugerunt. 1. *Mach.* 9.

Proditor & dolosus Tryphon, qui Dominum suum regem Antiochum adolescentem dolo occidit, Jonatham & duos ejus filios nequiter interfecit. 1. *Mach.* 13.

Joannem Baptistam, totius exemplar sanctitatis, ad petitionem unius meretricis Herodes, adulter vilissimus, decollavit. *Matth.* 14. *Marc.* 6.

Salvator mundi Dominus Jesus fuit percussus & delusus ab Anna, Caipha, & ab Herode Tetrarcha, & tandem a prælide Pilato judicatus & crucifixus; imo ab ipsis latronibus blasphematus. *Matth.* 26. *Joan.* 19. *Luc.* 13.

Princeps sacerdotum & omnes, qui cum illo erant, injecerunt manus in Apostolos, & posuerunt eos in custodia publica, & postea fuerunt cæsi, & denunciatum est eis, ne amplius loquerentur in nomine Jesu. *Act.* 5.

Quidam Judæi commoverunt plebem & seniores & scribas, & raperunt Stephanum, & statuentes duos falsos testes contra eum, lapidarunt ipsum. *Act.* 6. 7.

Misit Herodes Agrippa rex manus, ut afficeret quosdam de ecclesia. Occidit autem Jacobum

cobum fratrem Joannis gladio; & insuper incarceravit Petrum. *Act.* 12.

Judæi concitaverunt religiosas mulieres & primos civitatis, & excitaverunt persecutionem in Paulum & Barnabam, & ejecerunt eos de finibus suis. *Act.* 13.

Cum Paulus & Barnabas essent Lystris civitate ita honorati, quod illi homines ipsis quasi diis sacrificare voverunt, supervenerunt quidam Judæi, & persuasis turbis lapidantes Paulum, extraxerunt extra civitatem, existimantes eum mortuum esse. *Act.* 14.

Quidam quæstuarii ducentes unam mulierem Pythonissam, a qua dæmonium Paulus ejecerat, ita concitaverunt principes & magistratus de civitate Philippis, quod Paulus & Syllas socius ejus jussi sunt cædi, & in carcerem mitti, & pedes eorum ligno adstringi. *Act.* 16.

Oratio.

Humiliter & discrete, constanter & pie oravit Abraham Dominum, ut parceret Sodomitis. *Gen.* 18.

Pro rebus, quas etiam Dominus destinavit facere, interdum debemus Deum orare. Unde Isaac deprecatus est Dominum pro uxore sua sterili, quam parituram fore disposuerat Dominus. *Gen.* 25.

Pensandum valde est, quam gratus, quam humilis, etiam importunus in oratione fuit Jacob: dicens: Domine minor sum cunctis miseratio-

rationibus tuis. Postea quomodo ipse se ab uxoribus & tota familia sequestravit, & solus de nocte remansit ibidem. *Gen. 32.*

Oravit multoties Dominum Moyses, ut amoveret plagas de Ægypto, & exaudiebatur, licet illi mali essent. *Exod. 7, 8, 9, 10.*

Oratio mentalis clamat in aures Dei, sicut apparet, quando dixit Moyse nihil loquenti: quid clamas ad me? *Exod. 14.*

In bello, quod habuerunt filii Israel contra Amalech, plus fecit Moyses orando, quam Josue pugnando. *Exod. 17.*

Post adorationem vituli videbatur velle Dominus populum delere, sed Moyses per orationis instantiam obtinuit ei veniam: Et nota ibi modum orandi: Aut, inquit, dimitte eis hanc noxam, aut dele me de libro vitæ. *Exod. 32.*

Per orationem Moysis absorptus est ignis, qui devoravit castra murmurantium, & dolentium pro labore. *Num. 11.*

Petit populus carnes in deserto, & Dominus iratus concessit eis. Per quod liquet, quod non semper exauditis orationis signum est divina dilectionis. *Eodem.*

Curata est Maria a lepra per orationem Moysis. *Num. 12.*

Afflictus populus ab ignitis serpentibus dixit ad Moysen: Ora pro nobis, & oravit Moyses pro populo. *Num. 21.*

Cum esset Anna amaro animo, oravit Dominum, flens largiter, & votum vovit, loquebatur

batur autem in corde suo, & vox penitus non audiebatur. *1. Reg. 1.*

Pugnaturi filii Israel contra Philistæos, dixerunt Samueli: Necessè est pro nobis clamare ad Dominum, ut salvet nos de manu Philistinorum. *1. Reg. 7.*

Non placuit Domino, quod filii Israel petierunt super se regem, & tamen Dominus dixit Samueli: Audi vocem populi tui in omnibus, quæ loquuntur tibi. *1. Reg. 8.*

Dixit Samuel ad populum: absit a me hoc peccatum, ut essem orare pro vobis. *1. Reg. 12.*

David dixit, se invenisse cor suum, ut oraret Dominum. *2. Reg. 7.*

Deprecatus est Dominum David pro parvulo, & jejunavit, & ingressus seorsum, jacuit super terram. Bonus fuit modus orandi, sed tunc David non fuit dignus exaudiri. *2. Reg. 12.*

Orans Elias pro pluvia dixit puero suo, ut prospiceret contra mare, unde sperabat nubem confurgerè pulvisosam, sed usque ad septem vices nihil penitus apparebat, in quo orationis diurnitas & instantia commendantur. *3. Reg. 18.*

Josaphat rex Juda timore perterritus, totum se contulit ad rogandum Dominum: audierat enim quod maxima multitudo gentium venerat contra eum. *2. Paral. 20.*

Bono usus est consilio Ezechias, auditis nunciis regis Assyriorum, quando misit ad Isaiam prophetam dicens: Fac orationem pro reliquiis, quæ repertæ sunt, & ipsemet ad orandum Do-

minum se convertit. Et nota ibi, quam fideliter, quam prudenter oravit. 4. *Reg.* 19.

Convertit Ezechias faciem suam ad orandum ad parietem, ut attentius orare posset, & oravit Dominum dicens: Obsecro Domine, memento quæso &c. Fleuit itaque Ezechias fletu magno. 4. *Reg.* 20.

Miro modo fuit humilis, devota, efficaxque oratio Manassæ regis Juda, sicut patet intuitu in fine libri. 2. *Paral.* 33.

Jejunavimus & oravimus Dominum pro recto itinere & securo, & evenit nobis prospere: ajebat Esdras. 1. *Esd.* 8.

Neemias, dum daret regi bibere, orat Deum cæli. Cum debuit ad interrogata respondere, oraverat valde humiliter. 2. *Esd.* 1. & 2.

Tobias, auditus duris sermonibus uxoris, cepit orare cum lachrymis. *Tob.* 3.

Sara filia Raguelis, audita ab ancilla sua grandi contumelia, perrexit in superius cubiculum domus suæ, & tribus diebus in oratione persistens, cum lachrymis deprecabatur ad Dominum, ut ab illo improperio liberaret eam. *Ibidem.*

Raphael angelus monuit Tobiam juniorem, ne demonium haberet potestatem in eum, ut cum accepisset Saram uxorem, ingressus cubiculum, per tres noctes contineret se ab ea, & nihil aliud faceret, nisi quod orationibus ambo vacarent. *Tob.* 9.

Audientes filii Israel potentiam Holofernis clamaverunt ad Dominum. Eliachim vero sum-

mus

mus sacerdos commemorabat eis, quomodo Moyses confidentem in virtute sua Amalec, non ferro pugnando, sed precibus sanctis orando dejecit. *Judith.* 4.

Multum confidebat Judith in orationibus aliorum, unde proponens ire ad Holofernem, dixit presbyteris: *Orate*, ut firmum faciat consilium meum Deus. Sequitur: Nihil aliud fiat pro me, nisi oratio ad Dominum. *Judith.* 8.

Similiter quando debuit amputare caput Holofernis, oravit cum lachrymis ad lectum. *Judith.* 13.

Esther locutura ad regem Assuerum, dixit Mardocheo: Congrega omnes Judæos, quos reperies, & orate pro me. Quam vero devote & humiliter oraverit, postea habetur capite 14. De oratione Mardochei, quomodo deprecatus est Dominum pro se & pro populo, c. 13. *Esth.* 4.

Magnæ reputationis apud Deum erat oratio Jeremiæ, quando dicebat ei Dominus: Noli orare pro populo hoc. *Jer.* 11.

Azarias stans in medio fornacis, oravit sic: Benedixtus es Domine Deus patrum nostrorum. *Dan.* 3.

Non omisit Daniel, propter impium Darii regis decretum, quin oraret ter in die Deum suum, genibus flexis, sicut ante facere consueverat. Ecce quam pretiosum & utile reputabat orare Dominum. *Dan.* 6.

Intelligens Daniel, tempus captivitatis esse completum, instantius oravit pro populo, in

A a 4

capti-

captivitate detento. Et nota, quam humiliter & ferventer oraverit. *Dan. 9.*

Videos Susanna, omne humanum sibi deesse consilium, recurrit ad orationis suffragium, & oratio ejus fuit exaudita. *Dan. 13.*

Oravit Jonas ad Dominum de utero piscis, & dixit: Clamavi de tribulatione mea ad Dominum, & exaudivit me. *Jona 2.*

Congregatus est conventus, ut essent parati in prælium, & ut orarent, & peterent misericordiam & miserationes. *1. Mach. 3.*

Judas Machabæus commissurus prælium contra Gorgiam, oravit, & dixit: Benediclus es Salvator Israel. In duobus autem præcipuis bellis non legitur orasse, uno scilicet contra regem Antiochum, & tunc non vicit, sed divertit; altero contra Bacchidem & Alcimum, & tunc in bello cecidit. *1. Mach. 4. 1. Mach. 6. 8. 9.*

Videns Jonathas, quod omnes (exceptis paucis) derelinquebant pugnantem contra alienigenas, scidit vestimenta sua, & oravit, & postea victoriam obtinuit. *1. Mach. 11.*

Judæi in tribulatione positi, quæ supervenit eis, oraverunt Dominum. Sacerdotes vero ante altare, cum stolis sacerdotalibus, jactaverunt se, & invocabant de celo eum, qui de depositis legem posuit, ut iis, qui deposuerunt, ea salva custodiret. Universæ etiam mulieres, protensis manibus in celum, deprecabantur. *2. Mach. 3.*

Orias summus pontifex oravit pro Heliodoro, divina virtute graviter flagellato, eo quod vo-

lue-

luerat spoliare templum. Dominus autem illi vitam donavit. *Eodem.*

Judas Machabæus, & qui cum eo erant, simul deprecabantur Dominum, ut eriperet eos ab impio Nicanore &c. Etsi non propter eos, sed propter testamentum, quod erat ad patres eorum, & propter invocationem sancti & magnifici nominis ejus super ipsos. *2. Mach. 8.*

Orabat scelestus Antiochus Dominum, a quo non esset misericordiam consecutus. *2. Mach. 9.*

Nicanor & qui cum eo erant, cum tubis & canticis admovebant: Judas vero cum suis, invocato Deo per orationes, congressi sunt. Manu quidem pugnantes, sed cordibus Dominum orantes, prostraverunt non minus triginta quinque millia hominum, præsentie Dei magnifice delectati. *2. Mach. ult.*

Brevem, utilem, & humilem modum orandi habuit leprosus ille, qui genu flexo adoravit Dominum Jesum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. *Matth. 8. Luc. 5.*

Similem modum orandi, per modum invocationis, habuit Cæcilio, cum dixit: Domine, puer meus jacet paralyticus. *Matth. 8.*

Item Martha & Maria pro Lazaro jam sepulto. *Joan. 11.*

Etiam de eo, quod Dominus facere proposuit, vult per nos ipse quandoque rogari: Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam. Statim sequitur: Convocatis &c. *Matth. 9.*

Dimissa turba ascendit Dominus in montem solus orare. In quo docemur, quod dum orare volumus, turbam debemus fugere, ne turbemur. *Matth. 14.*

Dominus & Salvator noster in evangeliiis nos orare docuit verbo. Sic ergo orabitis: Pater noster &c. Oportet semper orare & nunquam deficere. *Matth. 6.*

Item animavit promissione. *Luc. 6.* Petite, & accipietis. Item: Si quid petieritis patrem in nomine meo, faciam. *Joan. 14.*

Informavit exemplo. Ipse enim, qui poterat imperare, volebat orare. *Matth. 14. Marc. 1.*

Specialiter autem instante persecutione passionis suae, oravit, & orare monuit: Vigilate & orate, aiebat. *Luc. 22. Matth. 26.*

Quando Maria Magdalena veniam obtinuit a Domino dicente: Remittuntur tibi peccata, nihil vocaliter orasse dicitur, sed flevisse. Ubi apparet efficacia mentalis desiderii, etiam sine oratione vocali. *Luc. 7.*

Ad instantiam orationis Dominus nos inducit exemplo amici ad amicum media nocte cantis. *Luc. 11.*

Et exemplo viduae, quae ab iniquo iudice, cum importunitate multa, sese vindicari petebat. *Luc. 18.*

Ad humiliter orandum & instantiam contempendam, inducit Dominus exemplum de superbo Pharisaeo & humili publicano. *Ibidem.*

Post ascensionem Domini in caelum, reversi sunt discipuli in Jerusalem, & orant omnes per-

perseverantes in oratione unanimiter, cum mulieribus & Maria. *Act. 1.*

Apostoli volentes unum de discipulis eligere in Apostolum loco Judae, sternerunt duos Joseph & Mathiam, & orantes dixerunt: Tu Domine, qui nosti omnium corda, ostende, quem elegeris. *Act. 1.*

Omnes fideles in primitiva ecclesia perseverantes erant in doctrina Apostolorum, & communicatione fractionis panis, & orationibus. *Act. 2.*

Item Petrus & Joannes ascenderunt in templum ad horam orationis nonam. *Act. 3.*

Cum orassent discipuli unanimiter una voce, motus est locus, in quo erant congregati, & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei in fiducia. *Act. 4.*

Lapidabant Stephanum Judaei, invocantem & dicentem: Domine Jesu, accipe spiritum meum. Positis autem genibus clamavit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. *Act. 7.*

Petrus & Joannes oraverunt pro illis de Samaria, ut acciperent Spiritum sanctum. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. *Act. 8.*

Saulus ad terram prostratus, & salubriter excacatus postea surrexit. Et in Damascum veniens, orare cepit, & fuit tribus diebus non manducans. *Act. 9.*

Cornelius Centurio erat vir religiosus & timens Deum cum omni domo sua, faciens elemo-

mosynas multas & deprecans Dominum semper, Et per hoc disposuit se ad fidem. Unde sequitur: Orationes tuæ & elemosynæ ascenderunt in memoriam in conspectu Dei. *Act. 10.*

Petrus servabatur in carcere Herodis, oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad D. um pro eo. *Act. 12.*

Cum dixisset Spiritus sanctus: Segregate mihi Barnabam & Paulum ad opus, ad quod assumpsi eos, sequitur: Tunc jejunantes & orantes, eisque manus imponentes, dimiserunt illos. Et sequitur: Pecerunt mirabilem fructum. *Act. 13. Et sequent.*

Ascendit Petrus in superiora domus, ut oraret circa horam sextam, ut sic posset orare devotius a familia inferiori existente remotus. *Act. 10.*

Cum iret Paulus ad orationem, obviavit puella, quæ spiritum pythonem habebat, quem Paulus expulit, præcipiens ei in nomine Jesu. *Act. 16.*

Recedens Paulus a fratribus de Achaja, post paucos sermones & pia verba, positis genibus, cum omnibus illis oravit. Magnus autem fletus factus est omnium. *Act. 20.*

Cum orasset in templo Paulus, factus est in stuporem mentis, & vidit Dominum Jesum, dicentem: Festina & exi velociter de Jerusalem. *Act. 22.*

Patre Publii febribus & dysenteria laborante, cum orasset Paulus, & imposuisset ei manus, sanavit eum. *Act. 23.*

Apo-

Apostolus Paulus orandum esse sine intermissione, monebat, hoc ipsumque sollicitus faciebat Rom. 1. Sine intermissione memoriam facio vestri semper in orationibus meis. 1. *Theff. 5. Rom. 1.*

Adeo grande & arduum opus est orare, quod ipse Paulus ad id agendum dicebat se sufficientem non esse. *Rom. 8.*

Quod oremus, sicut oportet, nescimus: propter quod ipse orationes aliorum frequenter & humiliter flagitabat: Fratres, orate pro nobis. 2. *Theff. 3.*

Petebat etiam Paulus orationes fieri pro malis amovendis, & pro bonis obtinendis. De primo: Obsecro vos fratres, ut adjuvetis me, in orationibus vestris ad Deum, ut liberer ab infidelibus. Quod autem aliorum se orationibus juvari crederet, dicit: De tantis periculis eripuit nos Deus, adjuvantibus vobis in oratione pro nobis. De secundo, quod bona obtinere per aliorum orationes optabat, ait: Orantes pro nobis, ut Deus aperiat nobis ostium sermonis, ad loquendum mysterium Christi. Et alio loco: Fratres orate pro nobis, ut sermo Dei currat & clarificetur. *Rom. 15. 2. Cor. 4. Coloss. 4. 2. Theff. 3.*

Orabat Paulus pro aliis, ut eos videre & in eis fructificare posset. Memoriam vestri facio semper in orationibus meis, obsecrans, si quando prosperum iter habeam, in voluntate Dei, veniendi ad vos. *Rom. 1.*

Et

Et ad Titum: Sine intermissione habeo tui memoriam in orationibus meis, nocte ac die, desiderans te videre. *Tit. 1.*

Item pro Theſſalonicenſibus, ut Deus eos ad viam ſalutis vocaret: Oramus ſemper pro vobis, ut vos dignos habeat iſta vocatione Dominus Deus noſter. *2. Theſſ. 1.*

Et pro Philippenſibus, ut ipſi de bono in melius proficerent. Hoc oro, ut charitas veſtra magis ac magis abundet. *Phil. 1.*

Item ut plenitudinem divinæ cogitationis haberent. Non ceſſamus, pro vobis orantes & poſtulates, ut impleamini agnitione voluntatis ejus. *Col. 1.*

Apoſtulus Jacobus orationem dicit valere pro obtinenda corporali ſalute. Oratio fidei ſalvabit infirmum. Item & pro æterna, quæ eſt ſalus ſimpliſſiter vera: Orate pro invicem, ut ſalvemini; multum enim valet deprecatio juſti. *Jacob. 5.*

Ornatus ſuperfluus.

Thamar nurus Judæ filii Jacob volens ſocerum allicere, ut ex illo conciperet, depoſitis viduitatis veſtibus ornavit ſe, & aſſumpſit teriſtrum. *Gen. 38.*

Audito adventu Jehu, qui occiderat Joram regem Iſrael, Jezebel depinxit oculos ſuos li- bio, & ornavit caput ſuum. *4. Reg. 9.*

Tefatur Judith, quod ornamenta, quæ aſſumpſit, deceperunt Holofernem. Induit enim

enim ſe veſtimento lætitiæ, unxit faciem ſuam unguento, colligavit cincinnos ſuos mitra, ad decipiendum ipſum. *Judith 16.*

De Eſther legitur, quod, quando debuit intrare ad regem, non quaſivit mul-ebrem cultum ſicut faciebant aliæ mulieres. *Eſth. 2.*

Comminando dicitur Iſaiæ 3. Auferet Dominus ornamenta calcamentorum, & lunulas, & torques, inſutia, & armillas, & mitras, & diſcriminalia, & multa alia ponit ibi. *Iſa. 3.*

Reprehenſibilem habitum mala mulieris deſcribit Salomon: Conſidera recòrdem juvenem. Occurrit illi mulier ornata meretricio, præparata ad capiendas animas, garrula, & vaga, quietis impatiens. *Prov. 7.*

Non ſine cauſa monet Sapiens, quando ait: Averte faciem tuam a muliere compta. Mulier enim compoſita & ornata magis incitat ad peccatum. *Ecl. 9.*

Mulierum non ſit extrinſecus capillatura, aut circumdatio auri, aut veſtium cultus &c. *1. Pet. 3.*

Otium.

Adam juſſus fuit a Deo operari in Paradifo, ſed quia otioſus fuit, peccavit, non peccaturus, ſi ſedulo laboraſſet. S. Chryſoſtomus Hom. 14. in Gen. *Gen. 2.*

Otium fuit origo iniquitatis & excidii Sodoma, teſte Ezechiele: Hæc fuit iniquitas Sodoma, ſaturitas panis, & abundantia, & otium ipſius & filiarum ejus. *Ezech. 16, 49.*

Samson otio vacat per multos dies apud Dalilam, sed perdit fortitudinem, libertatem, vitam. *Jud. 16.*

Sexcenti viri ex tribu Dan venerunt in Laïs ad populum quiescentem atque securum, & perculserunt eos in ore gladii, urbemque incendio tradiderunt. *Jud. 18, 27.*

David eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, domi vacat otio, & labitur in adulterium, & subsequens homicidium. 2. *Reg. 11.*

Salomon, dum fuit occupatus labore ædificationis templi, vitam duxit innocentem, postquam a labore cessavit, & vitam desidiam ac mollem duxit, captus amore mulierum in idololatriam est lapsus.

Populus Israeliticus, quamdiu fuit occupatus labore in Ægypto, nunquam legitur aliquid mali egisse. Sed cum cepit manducare & bibere, & surrexerunt ludere, factus est idololatre. *Exod. 32.*

Jonas, dum omnes essent occupati in navi vel labore ad evitandum naufragium, vel oratione ad Deum, solus dormit. Inde projicitur in mare, & fit præda pisci. *Jona 1.*

Pater familias increpat otiosos in foro stantes, eosque ad laborem mittit. *Matth. 20.*

Servus piger & inutilis, qui cum commissio sibi talento noluit operari, ejicitur in tenebras exteriores. *Matth. 25.*

Spiritus immundus veniens invenit domum vacantem, tunc vadit, & assumit septem alios
spi-

spiritus secum nequiores se, & intrantes habitant ibi. *Matth. 12, 44.*

Paulus præcipit vitare illas viduas, quæ otiosæ discunt circuire domos. 1. *Tim. 5, 13.*

P.

Parentes honorandi.

Sem & Japhet benedictionem patris meruerunt, quia nudato obsequium præbuerunt.

Cham vero filius suus maledictus fuit, quia patris nuditatem derisit. *Gen. 9.*

Magnæ existimationis erat apud antiquos benedictio patris, ut patet in Jacob & Esau, quia ipsam sollicite quæsierunt. *Gen. 27.*

Licet Esau esset homo malus, reprobatus a Deo, & odio haberet fratrem suum Jacob, nolebat tamen ipsum occidere vivente patre suo Isaac. Unde dicebat: Venient dies luctus patris mei. In hoc deferens patri honorem, & timens offensam ejus. *Ibidem.*

Ad magnam penam obligabat se Judas, cum dixit patri: Nisi Benjamin reduxero, & tradidero eum tibi, ero peccati reus in omni tempore. Et notandum, quod priusquam dixerat Ruben: duos filios meos interfice, si non reduxero illum tibi, tamen pater non acquievit illi, acquievit autem Judæ dicenti prædicta verba. *Gen. 42. & 43.*

Hanapi Exempla.

B b

Idem